

Sygn. akt V GC 464/15 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Ostrołęce V Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Andrzejewska

Protokolant: sekr. sądowy Emilia Górna

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2016 roku w Ostrołęce

na rozprawie sprawy z powództwa

(...) S.A. w W. (nr KRS: (...))

przeciwko

E. P. (nr NIP: (...))

o zapłatę 8.926,62 zł

orzeka:

1. zasądza od pozwanej E. P. na rzecz powoda (...) S.A. w W. kwotę 6.370,51 zł (sześć tysięcy trzysta siedemdziesiąt złotych pięćdziesiąt jeden groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 10.12.2015 roku do dnia 31.12.2015 roku i z odsetkami ustawowymi za opóźnienie począwszy od dnia 01.01.2016 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. tytułem zwrotu części kosztów procesu zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 931,52 zł (dziewięćset trzydzieści jeden złotych pięćdziesiąt dwa grosze), w tym 852,00 zł (osiemset pięćdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu części kosztów zastępstwa prawnego.

SSR Anna Andrzejewska

Sygn. akt V GC 464/15 upr

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w dniu 12.12.2013 roku wniósł pozew przeciwko pozwanej E. P. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowe-Usługowe (...) w P. domagając się w nim zasądzenia od pozwanej na jego rzecz kwoty 8.926,62 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od kwot: - 141,78 złotych, 705,19 złotych, 150,34 złotych, 75,90 złotych, 153,34 złotych, 246,83 złotych, 335,87 złotych, 307,04 złotych, 160,86 złotych, 37,26 złotych, 193,20 złotych, 279,23 złotych, 358,69 złotych, 71,07 złotych, 439,72 złotych, 206,12 złotych, 254,36 złotych, 15,65 złotych, 266,74 złotych, 358,11 złotych, 79,28 złotych, 90,46 złotych, 294,94 złotych, 367,50 złotych, 403,06 złotych, 247,21 złotych, 335,17 złotych, 231,68 złotych, -2,06 złotych, 23,69 złotych, 351,20 złotych, 514,40 złotych, -23,69 złotych, 158,67 złotych, 411,33 złotych, 213,05 złotych, 23,69 złotych, 23,47 złotych, 709,83 złotych. Początkowo powód żądał zasądzenia odsetek ustawowych od powyższych kwot od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, z wyjątkiem kwot określonych jako minusowe, gdyż od kwot, które poprzedzał

minus powód nie żądał w ogóle zasądzenia odsetek (k 2v-3 epu). Ostatecznie – po skierowaniu sprawy do rozpoznania tutejszemu sądowi – powód domagał się zasądzenia od wszystkich wymienionych wyżej kwot (w tym tych, które poprzedzał minus) odsetek ustawowych od dnia wniesienia pozwu w epu do dnia zapłaty, przy czym precyzyjnie wskazał początkową datę od której domaga się zasądzenia odsetek ustawowych podając 10.12.2015 (k. 30v). Żądał również zasądzenia kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że zawarł z pozwanym umowę o współpracy i w okresie trwania tej umowy dostarczył pozwanemu artykuły m.in. w postaci prasy, papierosów, art. spożywczych, które zostały określone w treści wystawionych na tę okoliczność faktur VAT nr : (...) – z dnia 11.06.2013 z terminem płatności do 10. 06.2013 roku, faktura (...) – z dnia 01.04.2013 z terminem płatności do 31. 05.2013 roku, (...) – z dnia 06.01.2013 z terminem płatności do 31. 05.2013 roku, (...)– z dnia 13.01.2013 z terminem płatności do 19. 01.2013 roku, (...)– z dnia 20.01.2013 z terminem płatności do 25. 01.2013 roku, (...) – z dnia 10.02.2013 z terminem płatności do 01. 02.2013 roku, (...) – z dnia 17.02.2013 z terminem płatności do 16. 02.2013 roku, (...) – z dnia 24.02.2013 z terminem płatności do 23. 02.2013 roku, (...) – z dnia 01.03.2013 z terminem płatności do 02. 03.2013 roku, (...) – z dnia 03.03.2013 z terminem płatności do 09. 03.2013 roku, (...) – z dnia 10.03.2013 z terminem płatności do 16. 03.2013 roku, (...) – z dnia 17.03.2013 z terminem płatności do 23. 03.2013 roku, (...) – z dnia 24.03.2013 z terminem płatności do 30. 03.2013 roku, (...) – z dnia 24.03.2013 z terminem płatności do 13. 04.2013 roku, (...) – z dnia 31.03.2013 z terminem płatności do 06. 04.2013 roku, (...) – z dnia 07.04.2013 z terminem płatności do 13. 04.2013 roku, (...) – z dnia 14.04.2013 z terminem płatności do 20. 04.2013 roku, (...) – z dnia 14.04.2013 z terminem płatności do 04. 05.2013 roku, (...) – z dnia 21.04.2013 z terminem płatności do 27. 04.2013 roku, (...) – z dnia 28.04.2013 z terminem płatności do 04. 05.2013 roku, (...) – z dnia 01.05.2013 z terminem płatności do 07. 05.2013 roku, (...) – z dnia 05.05.2013 z terminem płatności do 11. 05.2013 roku, (...) – z dnia 12.05.2013 z terminem płatności do 18. 05.2013 roku, (...) – z dnia 19.05.2013 z terminem płatności do 25. 05.2013 roku, (...) – z dnia 26.05.2013 z terminem płatności do 01. 06.2013 roku, (...) – z dnia 01.06.2013 z terminem płatności do 07. 06.2013 roku, (...) – z dnia 09.06.2013 z terminem płatności do 15. 06.2013 roku, (...) – z dnia 16.06.2013 z terminem płatności do 22. 06.2013 roku, (...) – z dnia 16.06.2013 z terminem płatności do 22. 06.2013 roku, (...) – z dnia 16.06.2013 z terminem płatności do 06. 07.2013 roku, (...) – z dnia 23.06.2013 z terminem płatności do 29. 06.2013 roku, (...) – z dnia 30.06.2013 z terminem płatności do 06. 07.2013 roku, (...) – z dnia 30.06.2013 z terminem płatności do 24. 07.2013 roku, (...) – z dnia 27.05.2012 z terminem płatności do 14. 09.2013 roku, (...) – z dnia 01.06.2012 z terminem płatności do 07. 06.2012 roku, (...) – z dnia 01.06.2012 z terminem płatności do 12. 06.2012 roku, (...) – z dnia 21.10.2012 z terminem płatności do 25. 02.2012, (...)– z dnia 28.10.2012 z terminem płatności do 05. 02.2012 roku. Wskazał, że pozwany nie zapłacił należności wynikających z powyższych faktur VAT pomimo wezwania z dnia 12.11.2013 roku. Wyjaśnił, że sumaryczne saldo zadłużenia pozwanego, stanowiące wartość przedmiotu sporu, wynosi aktualnie 8.926,62 złotych, przy czym wartość skapitalizowanych odsetek to 709,83 złotych, które zostały naliczone od dnia następnego po upływie terminów zapłaty do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu.

Referendarz sądowy Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 06.03.2014 roku w sprawie VI Nc-e 2662755/13 orzekł zgodnie z żądaniem pozwu, w tym o kosztach procesu (k. 6-7).

W sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty pozwana E. P. prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowe-Uslugowe (...) w P. zaskarżyła powyższy nakaz zapłaty w całości. Wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu zaprzeczyła jakoby była zobowiązana do zapłaty kwoty wskazanej w pozwie.

Postanowieniem z dnia 10.02.2015 roku referendarz sądowy Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie przywrócił pozwanej termin do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty z dnia 06.03.2014 roku i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Pułtusk (k. 17).

Postanowieniem z dnia 29.07.2015 roku referendarz sądowy Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie uchylił postanowienie z dnia 10.02.2015 roku w części dotyczącej przekazania przedmiotowej sprawy do rozpoznania do Sądu

Rejonowego w Pułtuskach i przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Ostrołęce – Wydział Gospodarczy (k. 24).

W dniu 15.09.2015 roku sprawa niniejsza wpłynęła do Sądu Rejonowego w Ostrołęce - Sądu Gospodarczego (k. 2).

Po przekazaniu sprawy do rozpoznania tutejszemu sądowi powód podtrzymał dotychczasowe żądanie, zaś pozwana podniosła zarzut niewykazania przez powoda wysokości żądania objętego pozwem, gdyż przedłożone przez powoda duplikaty faktur nie są odpowiednimi dowodami, a nadto podniosła zarzut przedawnienia roszczeń, co najmniej wymienionych w fakturach wskazanych w pozwie pod pozycjami 34-38 w okresie dwóch lat przed dniem wniesienia pozwu oraz przedłożyła potwierdzenia zapłaty.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Z przedłożonych przez stronę powodową materiałów wynika, że strony w dniu 20.07.2012 roku zawarły pisemną umowę o kolportaż prasy nr (...) mocą której określiły zasady współpracy w zakresie sprzedaży prasy z pełnym prawem zwrotu niesprzedanych egzemplarzy (§ 1 umowy – k. 55-64). Mocą tej umowy powód (jako dostawca) zobowiązał się m.in. do dostarczania prasy do punktu sprzedaży odbiorcy oraz do odbioru niesprzedanych egzemplarzy (§ 5 ust. 1 umowy –k. 55), zaś pozwana (jako odbiorca) – m.in. do codziennego odbioru dostarczonych przez dostawcę wydawnictw, prowadzenia ich sprzedaży i terminowego rozliczania się z dostarczonych przez dostawcę i sprzedanych wydawnictw (§ 6 ust. 1 umowy –k. 55-56). Okres obowiązywania umowy ustalono na czas nieokreślony (§ 8 ust. 3 umowy –k. 56 w zw. z § 5 ust. 1 umowy z 03.01.2007 roku –k. 53). Zgodnie z § 7 ust. 1 umowy odbiorca zobowiązał się regulować należności za sprzedane wydawnictwa wynikające z faktur VAT w terminie 7 dni od daty doręczenia faktury VAT przelewem na konto bankowe dostawcy wskazane na w/w fakturach na zasadach określonych w Instrukcji kolportażowej stanowiącej załącznik nr 2 do tej umowy. Zgodnie z punktem VI. ust. 2 instrukcji kolportażowej na podstawie dziennych potwierdzeń sprzedaży i korekt potwierdzeń sprzedaży dział sprzedaży prasy sporządza zbiorczą tytułową fakturę VAT i ewentualnie fakturę korygującą za wydawnictwa prasowe i dziełowe sprzedane za okresy i terminy zgodnie z umową (k. 61). Ruch przekazuje odbiorcy (zgodnie z oświadczeniem pozwalającym na wystawianie faktur VAT bez podpisu odbiorcy) fakturę VAT w jednym egzemplarzu łącznie z kolejną dostawą wydawnictw, w terminie do dwóch dni roboczych licząc od ostatniego dnia, którego rozliczenie dotyczy. Dokument ten pozostaje u odbiorcy (punktem VI. ust. 7 instrukcji kolportażowej k. 62). Odbiorca upoważnił dostawcę do wystawienia faktur VAT bez podpisu odbiorcy w zakresie płatności za dostawy wydawnictw (§ 7 ust. 7 umowy), a w § 7 ust. 8 umowy strony ustaliły, że w przypadku zalegania przez odbiorcę z zapłatą należności, o których mowa w § 1, dostawcy przysługują odsetki ustawowe (k. 56).

W pierwszej kolejności należy stwierdzić, że umowę łączącą strony należało zakwalifikować jako umowę sprzedaży (art. 535 kc), gdyż powód dostarczał pozwanej prasę niewytworzoną przez siebie.

Pozwana nie zakwestionowała ani faktu zawarcia umowy na warunkach przedstawionych przez powoda, ani otrzymania faktur złożonych do akt sprawy przez powoda jako duplikaty, ani też odebrania towarów wyszczególnionych w treści owych duplikatów faktur. Zakwestionowała natomiast wysokość roszczenia powoda i sam fakt posługiwania się przez niego, dla wykazania wysokości roszczenia, duplikatami faktur. Wobec takich zarzutów pozwanej zauważyć należy, że zgodnie z umową stron – oryginały faktur przesłane zostały pozwanej i tylko u niej się znajdują. W związku z powyższym powód nie posiadał oryginałów tych faktur, a jedynie duplikaty, które złożył do akt sprawy. Jak wykazano wyżej, strony zobowiązały się wzajemnie w umowie o współpracy w zakresie sprzedaży wydawnictw do wystawiania i przyjmowania faktur VAT bez podpisu odbiorcy. Skoro więc pozwana zakwestionowała zasadność wystawienia duplikatów faktur przez powoda, to winna była wykazać, że oryginały takich faktur nie były wystawione przez powoda. Takiej inicjatywy dowodowej pozwana jednak nie podjęła, ale przedstawiła potwierdzenia zapłaty obejmujące należności wynikające z treści niektórych duplikatów faktur, co tylko potwierdza, że oryginały takich faktur zostały wystawione przez powoda. Skoro fakt wystawienia faktur o treści objętej przedłożonymi przez powoda ich duplikatami nie został zakwestionowany przez pozwaną, to przedłożone duplikaty stanowiły wiarygodny dowód w sprawie. W tych okolicznościach pozwana jako dłużnik, zgodnie z ogólnymi zasadami wyrażonymi w treści

art. 353 kc i 354 kc, powinna spełnić świadczenie zgodnie z treścią zobowiązania, tj. w czasie trwania umowy powinna uiszczać należności zgodnie z wystawionymi przez powoda fakturami w kwotach i terminach wymagalności w nich oznaczonych.

Analiza zaoferowanego przez strony materiału dowodowego pozwoliła na ustalenie, że pozwana zobowiązana jest do zapłaty na rzecz powoda łącznie kwoty 6.370,51 złotych. Na zasądzoną kwotę składają się następujące należności:

- 1) 150,34 złotych wynikająca z faktury VAT nr (...) z dnia 05.01.2013 (k. 104) z terminem płatności do 19.01.2013 roku (k. 104), nie zaś z dnia 06.01.2013 z terminem płatności 31. 05.2013 jak błędnie wskazał powód w pozwie;
- 2) 75,90 złotych wynikająca z faktury VAT nr (...) z dnia 12.01.2013 (k. 93) z terminem płatności do 25.01.2013 roku (k. 93), nie zaś z dnia 13.01.2013 z terminem płatności 19. 01.2013 jak błędnie wskazał powód w pozwie;
- 3) 153,34 złotych wynikająca z faktury VAT nr (...) z dnia 19.01.2013 (k. 103) z terminem płatności do 01.02.2013 roku (k. 103), nie zaś z dnia 20.01.2013 z terminem płatności 25. 01.2013 jak błędnie wskazał powód w pozwie;
- 4) 160,86 złotych wynikająca z faktury VAT nr (...) z dnia 28.02.2013 (k. 102) z terminem płatności do 07.03.2013 roku (k. 102) , nie zaś z dnia 01.03.2013 z terminem płatności 02. 03.2013 jak błędnie wskazał powód w pozwie;
- 5) 37,26 złotych wynikająca z faktury VAT nr (...) z dnia 02.03.2013 (k. 101) z terminem płatności do 09. 03.2013 roku, nie zaś z dnia 03.03.2013 jak błędnie wskazał powód w pozwie;
- 6) 193,20 złotych wynikająca z faktury VAT nr (...) z dnia 09.03.2013 (k. 100) z terminem płatności do 16. 03.2013 roku, nie zaś z dnia 10.03.2013 jak błędnie wskazał powód w pozwie;
- 7) 279,23 złotych wynikająca z faktury VAT nr (...) z dnia 16.03.2013 (k. 99) z terminem płatności do 23. 03.2013 roku, nie zaś z dnia 17.03.2013 jak błędnie wskazał powód w pozwie;
- 8) 358,69 złotych wynikająca z faktury VAT nr (...) (k. 105) z dnia 23.03.2013 z terminem płatności do 30. 03.2013 roku, nie zaś z dnia 24.03.2013 jak błędnie wskazał powód w pozwie;
- 9) 71,07 złotych wynikająca z faktury VAT nr (...) z dnia 23.03.2013 (k. 97) z terminem płatności do 13. 04.2013 roku, nie zaś z dnia 24.03.2013 jak błędnie wskazał powód w pozwie;
- 10) 439,72 złotych wynikająca z faktury VAT nr (...) z dnia 30.03.2013 (k. 98) z terminem płatności do 06. 04.2013 roku, nie zaś z dnia 31.03.2013 jak błędnie wskazał powód w pozwie;
- 11) 206,12 złotych wynikająca z faktury VAT nr (...) z dnia 06.04.2013 (k. 96) z terminem płatności do 13. 04.2013 roku, nie zaś z dnia 07.04.2013 jak błędnie wskazał powód w pozwie;
- 12) 254,36 złotych wynikająca z faktury VAT nr (...) z dnia 13.04.2013 (k. 95) z terminem płatności do 20. 04.2013 roku, nie zaś z dnia 14.04.2013 jak błędnie wskazał powód w pozwie;
- 13) 15,65 złotych wynikająca z faktury VAT nr (...) z dnia 13.04.2013 (k. 92) z terminem płatności do 04. 05.2013 roku, nie zaś z dnia 14.04.2013 jak błędnie wskazał powód w pozwie;
- 14) 266,74 złotych wynikająca z faktury VAT nr (...) z dnia 20.04.2013 (k. 94) z terminem płatności do 27. 04.2013 roku, nie zaś z dnia 21.04.2013 jak błędnie wskazał powód w pozwie;
- 15) 358,11 złotych wynikająca z faktury VAT nr (...) z dnia 27.04.2013 (k. 91) z terminem płatności do 04. 05.2013 roku, nie zaś z dnia 28.04.2013 jak błędnie wskazał powód w pozwie;
- 16) 79,28 złotych wynikająca z faktury VAT nr (...) (k. 90) z dnia 30.04.2013 z terminem płatności do 07. 05.2013 roku, nie zaś z dnia 01.05.2013 jak błędnie wskazał powód w pozwie;

- 17) 90,46 złotych wynikająca z faktury VAT nr (...) (k. 89) z dnia 04.05.2013 z terminem płatności do 11. 05.2013 roku, nie zaś z dnia 05.05.2013 jak błędnie wskazał powód w pozwie;
- 18) 294,94 złotych wynikająca z faktury VAT nr (...) (k. 88) z dnia 11.05.2013 z terminem płatności do 18. 05.2013 roku, nie zaś z dnia 12.05.2013 jak błędnie wskazał powód w pozwie;
- 19) 367,50 złotych wynikająca z faktury VAT nr (...) (k. 83) z dnia 18.05.2013 (k. 83) z terminem płatności do 25. 05.2013 roku, nie zaś z dnia 19.05.2013 jak błędnie wskazał powód w pozwie;
- 20) 403,06 złotych wynikająca z faktury VAT nr (...) z dnia 25.05.2013 (k. 82) z terminem płatności do 01. 06.2013 roku, nie zaś z dnia 26.05.2013 jak błędnie wskazał powód w pozwie;
- 21) 247,21 złotych wynikająca z faktury VAT nr (...) z dnia 31.05.2013 (k. 81) z terminem płatności do 07. 06.2013 roku, nie zaś z dnia 01.06.2013 jak błędnie wskazał powód w pozwie;
- 22) 335,17 złotych wynikająca z faktury VAT nr (...) (k. 80) z dnia 08.06.2013 (k. 80) z terminem płatności do 15. 06.2013 roku, nie zaś z dnia 09.06.2013 jak błędnie wskazał powód w pozwie;
- 23) 231,68 złotych wynikająca z faktury VAT nr (...) z dnia 15.06.2013 (k. 79) z terminem płatności do 22. 06.2013 roku, nie zaś z dnia 16.06.2013 jak błędnie wskazał powód w pozwie;
- 24) 23,69 złotych wynikająca z faktury VAT nr (...) z dnia 15.06.2013 (k. 77) z terminem płatności do 06. 07.2013 roku, nie zaś z dnia 16.06.2013 jak błędnie wskazał powód w pozwie;
- 25) 351,20 złotych wynikająca z faktury VAT nr (...) z dnia 22.06.2013 (k. 78) z terminem płatności do 29. 06.2013 roku, nie zaś z dnia 23.06.2013 jak błędnie wskazał powód w pozwie;
- 26) 514,40 złotych wynikająca z faktury VAT nr (...) z dnia 29.06.2013 (k. 76) z terminem płatności do 06. 07.2013 roku, nie zaś z dnia 30.06.2013 jak błędnie wskazał powód w pozwie;
- 27) 411,33 złotych wynikająca z faktury VAT nr (...) z dnia 31.05.2012 (k. 73) z terminem płatności do 07. 06.2012 roku, nie zaś z dnia 01.06.2012 jak błędnie wskazał powód w pozwie.

Powód nie przedłożył natomiast opisanych w uzasadnieniu pozwu faktur: nr (...) z dnia 01.04.2013 z terminem płatności do 31. 05.2013 roku opiewającej – według twierdzeń powoda – na kwotę 705,19 złotych, nr (...) z dnia 27.05.2012 z terminem płatności do 14. 09.2013 roku opiewającej – według twierdzeń powoda – na kwotę 158,67 złotych, nr (...) z dnia 01.06.2012 z terminem płatności do 12. 06.2012 roku opiewającej – według twierdzeń powoda – na kwotę 213,05 złotych, nr (...) z dnia 28.10.2012 z terminem płatności do 05.02.2012 roku opiewającej – według twierdzeń powoda – na kwotę 23,47 złotych, a zatem roszczenie w tym zakresie nie zostało udowodnione przez powoda. Powód nie wykazał bowiem aby w istocie powyższe faktury na wskazane tam kwoty wystawił i doręczył pozwanej, która zakwestionowała przecież wysokość roszczenia dochodzonego pozwem w niniejszej sprawie. Ciężar dowodu w omawianym zakresie spoczywał tymczasem na powodzie. (art. 6 kc). Podkreślić bowiem należy, że w procesie cywilnym ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania i to one są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne (art. 6 kc. i art. 232 kpc). Innymi słowy ten, kto powołując się na przysługujące mu prawo (żąda czegoś od innej osoby) obowiązany jest udowodnić fakty (okoliczności faktyczne) uzasadniające to żądanie, ten zaś, kto odmawia uczynienia zadość żądaniu (czyli neguje uprawnienie żądającego) obowiązany jest udowodnić fakty wskazujące na to, że uprawnienie żądającemu nie przysługuje. W myśl ogólnych zasad procesowych, to na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 1997 roku w sprawie II CKN 531/97, Lwx nr 496544), a na stronie pozwanej spoczywa obowiązek wykazania, że powodowi jego żądanie nie przysługuje (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 2006 roku w sprawie IV CSK 299/06). Strona nie może liczyć na to, że sąd zainicjuje przeprowadzenie dowodów, które mogłyby służyć poparciu jej twierdzeń. Sytuacje, w których sąd dopuszcza i przeprowadza dowód

z urzędu należą do wyjątków. Istota ciężaru dowodu sprowadza się do ryzyka poniesienia przez stronę ujemnych konsekwencji braku wywiązania się z powinności przedstawienia dowodów. Skutkiem braku wykazania przez stronę prawdziwości twierdzeń o faktach istotnych dla sprawy jest tylko to, że twierdzenia takie zasadniczo nie będą mogły leżeć u podstaw sądowego rozstrzygnięcia. Strona, która nie udowodni przytoczonych twierdzeń, utraci korzyści, jakie uzyskałaby aktywnym działaniem. Taki pogląd wyraził Sąd Rejonowy w Bydgoszczy w wyroku z dnia 14 października 2015 roku w sprawie VIII GC 1411/15 (portal orzeczeń sądów powszechnych), który należało podzielić. Powód temu obowiązku nie sprostał. Pozwana natomiast udowodniła, że uiściła jeszcze przed wniesieniem pozwu przez powoda w elektronicznym postępowaniu upominawczym (co miało miejsce w dniu 12.12.2013 roku) kwoty: 246,83 złotych (faktura nr (...) (k.86) z dnia 09.02.2013 z terminem płatności do 16.02.2013 roku - k. 86, nie zaś jak zresztą błędnie wskazał w pozwie powód z dnia 10.02.2013 z terminem płatności do 01. 02.2013), 335,87 złotych (faktura nr (...) z dnia 16.02.2013 z terminem płatności do 23.02.2013 roku - k. 85, nie zaś jak zresztą błędnie wskazał w pozwie powód z dnia 17.02.2013 z terminem płatności do 16. 02.2013), 307,04 złotych (faktura nr (...) z dnia 23.02.2013 z terminem płatności do 02.03.2013 roku -k. 84, nie zaś jak zresztą błędnie wskazał w pozwie powód z dnia 24.02.2013 z terminem płatności do 23. 02.2013). Pozwana uiściła powyższe kwoty w dniu 19.11.2013 roku (k. 131), co zresztą powód przyznał (k. 143), jednak do czasu wydania wyroku nie cofnął powództwa w tym zakresie.

Powód wyjaśnił, że kwoty o wartościach minusowych wynikają z korekt i spowodowane zostały nieodliczeniem ich wartości od wartości faktur podstawowych (ale rozbieżności te nie wpłynęły na wartość przedmiotu sporu), bo po uwzględnieniu korekt suma wartości faktur podstawowych dochodzonych w niniejszym postępowaniu daje sumę przedmiotu sporu (k. 29).

Powód nie przedstawił opisanej w uzasadnieniu pozwu faktury VAT nr (...) z dnia 11.06.2013 z terminem płatności do 10. 06.2013 roku na kwotę - 141,78 złotych. Odnośnie kwot o wartościach minusowych powód wyjaśnił, że kwoty te wynikają z korekt i spowodowane zostały nieodliczeniem ich wartości od wartości faktur podstawowych, przy czym rozbieżności te nie wpłynęły na wartość przedmiotu sporu, gdyż po uwzględnieniu korekt suma wartości faktur podstawowych dochodzonych w niniejszym postępowaniu daje sumę przedmiotu sporu (k. 29). Powód ostatecznie wyjaśnił, że kwota -141,78 złotych wynikająca z faktury korygującej o nr (...) została rozliczona z fakturą nr (...) (k. 143), która jednak nie stanowi podstawy żądania pozwu w niniejszej sprawie. Powód nie wykazał zatem zasadności swego żądania w tym zakresie.

Podobne wnioski wyprowadzić należy w zakresie kwoty -2,06 złotych wynikającej z faktury (...) z dnia 15.06.2013 (nie zaś jak błędnie wskazał powód z dnia 16.06.2013 - k. 75) z terminem płatności do 22. 06.2013 roku. Z treści zapisów tej faktury wynika, że jest to faktura korygująca do faktury VAT nr (...) z 08.06.2013 (k. 75), tymczasem następnie wskazał, że kwota ta została rozliczona z fakturą nr (...), która jednak nie stanowi podstawy żądania pozwu w niniejszej sprawie. Powód nie wykazał zatem i w tym zakresie zasadności swego żądania.

Natomiast odnośnie kwoty -23,69 złotych objętej fakturą nr (...) z dnia 29.06.2013 (nie zaś jak błędnie wskazał powód z dnia 30.06.2013 - k. 74) z terminem płatności do 24. 07.2013 roku za dostarczoną i zwróconą prasę w dniach 25 -29.06.2013 (k. 74), to powód wyjaśnił ostatecznie, że powyższa kwota (23,69 zł) została rozliczona do faktury podstawowej nr (...) (k. 87) z dnia 20.10.2012 (a nie jak błędnie wskazał powód z dnia 21.10.2012 k. 87) z terminem płatności do 25.02.2013 roku (a nie jak błędnie wskazał do dnia powód 25. 02.2012 roku - k. 87), która stanowiła podstawę żądania pozwu w niniejszej sprawie. Skoro więc faktura podstawowa i faktura korygująca opiewają na te same kwoty, to pozwanej nie zostaje już do zapłaty żadna kwota na skutek tej korekty. Tym samym również żądanie pozwu obejmujące kwotę 23,69 złotych z tytułu faktury nr (...) (k. 87) nie zasługiwało na uwzględnienie.

Z treści uzasadnienia pozwu wywnioskować można, że powód oprócz kwot dochodzonych na podstawie wystawionych faktur domagał się również zapłaty kwoty 709,83 złotych stanowiącej sumę skapitalizowanych odsetek liczonych od dnia następnego po upływie terminów zapłaty do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu. W zakresie tego żądania powód nie przedstawił szczegółowego sposobu wyliczenia przedmiotowej kwoty. W tym zakresie nie wiadomo zatem od jakich konkretnie kwot odsetki były naliczane i począwszy od jakiej daty. Zauważyć też należy, że zawodowy pełnomocnik powoda w uzasadnieniu pozwu przedstawił inne daty płatności poszczególnych faktur,

niż wynikające z ich faktycznej treści – w jednym przypadku różnica stanowi aż jeden rok (k. 87), brak zatem możliwości zweryfikowania zasadności roszczenia w tym zakresie. Nie jest natomiast rzeczą sądu snuć domysły w jaki sposób powód mógł wyliczyć kwoty dochodzone pozwem. Zawodowy pełnomocnik powoda winien natomiast tak sformułować żądanie pozwu, by nie budziło ono żadnych wątpliwości i pozwoliło na konieczną – wobec postawy pozwanej, która już w sprzeciwie zakwestionowała wysokość roszczenia powoda – weryfikację wyliczeń dokonaną przez stronę powodową. W tych okolicznościach żądanie również i w tym zakresie nie zasługiwało na uwzględnienie jako nieudowodnione.

Mając na uwadze powyższe, po przeanalizowaniu całokształtu zaoferowanego przez strony materiału dowodowego uznać należało, że powód uprawniony był do żądania od pozwanej zapłaty – jak wykazano wyżej - kwoty 6.370,51 złotych z odsetkami ustawowymi począwszy od dnia 10.12.2015 do dnia zapłaty. Powództwo dalej idące podlegało oddaleniu.

Niezasadny okazał się podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia roszczenia, który w niniejszej sprawie wynosi dwa lata (art. 554 kc) mając na uwadze opisane wyżej terminy wymagalności roszczeń z poszczególnych faktur i datę wniesienia pozwu przez powoda (12.12.2013 roku).

Co do początkowej daty odsetek wskazać należy, że w tym zakresie orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu. Roszczenie odsetkowe doprecyzowane bowiem zostało (mając na uwadze zasadę pełnej kontynuacji postępowania toczącego się w elektronicznym postępowaniu upominawczym po przekazaniu sprawy do sądu właściwości ogólnej) ostatecznie w pozwie przez zawodowego pełnomocnika powoda, który wskazał konkretną datę 10.12.2015 roku (tożsamą dla wszystkich kwot wymienionych w punkcie 8.1 pozwu (k. 30v) od której domaga się zasądzenia odsetek ustawowych. Sąd nie miał powodów, by podważyć racjonalność działania zawodowego pełnomocnika powoda, który w żadnym z później skierowanych pism do sądu nie wypowiadał się co do tak ostatecznie określonego roszczenia odsetkowego. Bezsprzecznie też zawodowy pełnomocnik musi zdawać sobie sprawę ze skutków akcesoryjnego żądania odsetkowego sformułowanego przez wskazanie konkretnej daty początkowej. Skoro zawodowy pełnomocnik powoda taką datę wskazał, to nie było wątpliwości, że taka była jego wola. Zawodowemu pełnomocnikowi strony stawia się wyższe wymogi ze szczególnym podkreśleniem zasad rozsądku i rozwagi oraz odpowiedzialności za skutki procesowe żądań przedstawionych w pozwie. Na ogół przyjmowany jest wzorzec pełnomocnika rozważnego i świadomego, co bezsprzecznie odnieść należy także do pełnomocnika powoda. Bez znaczenia pozostawała w konsekwencji w omawianym zakresie data wniesienia pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

O roszczeniu odsetkowym od zasądzonej części roszczenia głównego orzeczono zatem zgodnie z żądaniem pozwu w oparciu o treść art. 481 kc, z uwzględnieniem obowiązującej od dnia 01.01.2016 roku zmiany tego przepisu (art. 2 pkt 2 w zw. z art. 56 ustawy z dnia 9 października 2015 roku o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw – Dz. U. z 2015 roku, poz. 1830).

Z kwoty 8.926,62 złotych, stanowiącej wartość przedmiotu sporu (art. 19 kpc), zasądzona została kwota 6.370,51 złotych. Oznacza to, że powód wygrał sprawę w 71% wartości przedmiotu sporu. Zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu (art. 100 kpc), strony powinny ponieść jego koszty w takim stopniu, w jakim przegrały sprawę, a zatem powód w 29%, a pozwana w 71%. Koszty procesu wyniosły 1.312,00 złotych, w tym po stronie powoda w kwocie 1.312,00 złotych (opłata od pozwu w wysokości 112,00 złotych, wynagrodzenie adwokata w wysokości 1.200,00 złotych), a po stronie pozwanej w kwocie 0 złotych. Powód nie wykazał by poniósł koszt opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Powoda, zgodnie z podaną zasadą powinny obciążać koszty w kwocie 380,48 złotych, zaś pozwaną w kwocie 931,52 złotych, skoro jednak faktycznie powód poniósł koszty w kwocie 1.312,00 złotych, to sąd zasądził na jego rzecz od pozwanej kwotę 931,52 złotych na podstawie art. 100 kpc.

O wynagrodzeniu adwokata orzeczono z uwzględnieniem art. 100 kpc na mocy § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 roku, poz. 461 ze zm.) w zw. z § 21

rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 roku, poz. 1800) zgodnie z którym do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji.

SSR Anna Andrzejewska